valmistati plaanid 3 eksemplaris Raadi l.-o. 32 391 ha suuruse ja Jaama mõisa 4 000 m² suuruse maatüki kohta, kuna plaanid linnale vastuantavate maade kohta valmistati Kaitseministeeriumi poolt.

Seega on maade vahetuseks tarvilikud eeltööd kõik tehtud ja küsimus esitatakse lõplikuks otsustamiseks Linnavolikogule ja Vabariigi Valitsusele.

Kammivabriku „Estico" omanikud avaldasid soovi, saada Linnavalitsuselt üht krunti Ropka tööstuslinnaossa, kuhu nad saaksid üle viia oma tööstuse, mis asetseb J. Kuperjanovi tänaval. Linnavalitsus otsustas anda neile rendile Ropka tööstuslinnaosa krundi nr. 12, õigusega saada nimetatud krunti pärisomanduseks Linnade ja alevite maaga varustamise seaduse alusel siis, kui krundile on püstitatud tarvilikud hooned tööstuse jaoks.

Peale selle kui vajalikud hooned püstitati, otsustas Linnavolikogu linnavalitsuse ettepanekul 30. apr. 1936 müüa Ropka tööstuslinnaosa krundi nr. 12, mille suurus 9 676 m², kammivabrik „Estico" omanikele pärisomandiks, hinnaga 33 senti m².

Krunt piiritati koha peal betoonpostidega ja täpse mõõtmise järele valmistati plaanid kahes eksemplaris, mõõdus 1 : 600. Krundi piirid kanti ka Ropka linnaosa üldplaanile, millest hiljem valmistati väljavõte krundi pinnasuuruse ja ostuhinna määramise otsuse juurde.

Peale selle soovisid Ropka tööstuslinnaosast maad saada veel A/S Tartu Metallivabrik G. ja H. Lellep, metallitööstus „Firma Peterson", betoonitööstus J. Parts ja nahatööstus R. Vasemägi oma tööstuste üleviimiseks ning K. Dulder betooni- ja katusepapi-tööstuse asutamiseks.

Linnavalitsus otsustas tähendatud tööstuste asutamiseks maad anda Ropka tööstuslinnaosast, milleks välja planeeriti viis tööstuskrunti. Kuni tööstuste ülesehitamiseni krundid anti rendile, kusjuures rendilevõtjale jääb õigus neid osta pärisomandiks, kui tööstuse hooned on valmis ehitatud.

Põllutööministeeriumi ja Tartu Linnavalitsuse vahel sõlmitud rendilepingu järgi sai linn oma valdamisele väljaspool linna piire asuva Ropka mõisa päralt oleva riigi tagavara heinamaatüki, lit. „R" — 2 747 ha suuruses, tingimusel, et Linnavalitsus selle renditaks aianduskruntide pidajaile, andes heinamaid eeskätt Ropka mõisa endistele töölistele — aianduskruntide pidajaile — riigirendi alusel, lisandades kinnisvara maksud ja naturaalkohustuste kulud proportsionaalselt maa suurusega. See heinamaa jagati 33 tükiks ja anti välja aianduskruntide pidajaile suviseks heinategemiseks.